

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYI:80

YIL:19

Fiyatı: 1000 Lira

KDV dahil

1 HAZİRAN 1990 CUMARTESİ

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

Seks, cinayet, kan davası, ırkçılık ve bir keçi..

Çanakkale'nin Bayramiç ilçesinde Ağrılı bir inşaat işçisi, bir keçiye te avüz ediyor. Keçinin sahibi de işçiyi vurup keçinin namusunu temizliyor. Bunun üstüne ölen işçinin yakınları da kan davası güdüp keçi sahibinin oğlunu öldürüyorlar. Kasabanın gençleri de ayaklanıp "Kürtler defolsun", "Kürtleri aramızda istemiyoruz" diye pankart açıp, slogan çekip gösteriye başlıyorlar.

Şu bizim milletin, Özal'ın kendilerine çağ atlattığından ve yakında Avrupa Topluluğuna sokacağından haberi yok galiba!..

Bir keçi yüzünden çıkan olaylara bakın. (Eşsek olsa hadi neyse!)

SAVOK_MELİHAİ

**Bİ KAHPE KARI
YÜZÜNDEN MİLLET
BİRBİRİNE GİRDİ BE !..**

harala gürele

Mehmet
Çağcağ

AVNİ 2

HAFTANIN KONUSU

BAŞKANLIK ZOR İŞ!

Dr. Yıldırım Aktuna

26 Mart 1989 seçimlerinde Bakırköy Belediye Başkanı seçilmişim. Göreve başladığımda Bakırköy'de görünüm şöyleydi: Bakırköy ilçesi iki milyona yaklaşan nüfusuyla büyük bir alana yayılmış. Ataköy gibi Avrupa görünümünü mahalleler olduğu gibi geçekondulanyla ve az gelişmişliği ile bütün farklılıkları da içinde barındırıyor. Bakırköy'de sorunlar çok... Sorunlar büyük... Çünkü Bakırköy büyük. Öyleki Türkiye'deki üç büyük kentten İstanbul, Ankara ve İzmir'den sonra geliyor ülkemizdeki yeri. Hemen korkunç bir tempoyla çalışmaya başlıyorum. "Önce kadrolaşma sonra hizmet" demeye bile fırsat olmuyor. Bir yandan kadrolaşırken diğer yandan da sorunların çözümüne uğraşıyorum. Mesai saatleri belli değil. Sabah 5'te kalkıp gece 2'lere 3'lere kadar varan bir çalışma. Hatta geceleri tam yorgun bitkin olduğumda bir telefon, bir telsiz uyarısıyla hemen apar topar önemli bir sorunun çözümü için arabaya atlayıp bir yerlere gitmeniz gerekebiliyor. Öyleki günlük taşıma olmak, kahvaltı yapmak bile düştür artık. Günde 60 kişiye 3'er dakika ayırsanız bile bu mümkün değil ya gene de 3 saatiniz gitti demektir. "Başkanım suyu muz akıyor", "Başkanım iş", "Başkanım ruhsat", "Folklor çalışmalarna yer", "Dükkanım mühürlendi", "Otobüs zamanında gelmiyor", "Tiyatro istiyoruz", "Lojman istiyoruz".

Gece rüyalarım bile bir alay değişik yüzlerle, insanlarla süsleniyor. Bu tempo yaklaşık 6 aya kadar sürünce dostlarım "Yahu Aktuna bu çalışma temsopu, bu stres seni perişana ediyor. Biraz dinlenmelisin" diye dayattılar. "Nasıl dinlenebilirim? Zaman yok!" dediysem de "Dinlenmezsen verimli olamazsın" diye uyardılar beni. Gerçekten de dinlenmeliydim. Hiç olmazsa bir haftacık. Bütün belediye işlerini unutmalydım. Güç kazanmalı ve yeniden dönmeliydim görevimin başına.

Ama nerede dinlenecektim?

Öneriyi getiren dostlarım: "Ülke dışında dinlen. Zira sen Türkiye'nin her yerinde tanınan bir insansın. Yoksa sen yine sorunlarından kopamazsın, yine dinlenmemiş olarak dönersin" dediler.

Belediye hizmetlerini de merak ettiğim bir yer vardı. Singapur. Biletimi alırtıp küçük bir valizle bindim uçağa. Tam 18 saatlik bir uçuş yolculuğu. İşte Singapur!

Taksi bekliyor. Doğru otele. Resepsiyonda muamelelerim bitti. Oh Tanrım! Bu ne mutluluk! Bir alay tanımadığım insan ve bana yaklaşmayan eller, yüzler, yalnızca valizi taşıyan bir adam. İnandım, burda dinleneceğim ben. Asansöre biniyorum, sarışın genç bir hanım haflı tombulca, bana bakıyor. O kadar mutluyum ki gülüyorum kadına, başımla haflıca selam veriyorum. O da nesî? Kadın şaşkın, sanki beni hatırlamaya çalışıyor. Birden dilli çözülüyor: "Aaa siz Yıldırım Aktuna'sınız" diye bağırıyor. Şok oluyorum. Ama memnun da oluyorum doğrusu. Ta Singapur'da bile tanıyorlar beni. Bayağı ünü olmuşum yahu. Bakırköy nere, Singapur nere! Ben şaşkınlığı ve mutluluğu bir arada yaşarken kadın konuşmaya başlıyor. "Başkanım ben Bahçelievler'de otuyorum. Bizim mahallenin suyu tam bir aydır..."

Artık kadının dediklerinden hiçbir şey anlamaz oluyorum.

● Ölümlerle sonuçlanan pespeşe suikastler, terör olayları birbirini izliyor. hiçbirinin faili bulunamıyor. Örgüt evi denilerek basılan evlerde karışık verilmeden insanların öldürüldüğü iddia ediliyor. Bir keçi yüzünden koca bir ilçe birbirine giriyor insanlar ölüyor. Gaziantep'te 11 Mayıs günü pikniğe gitmek üzere evlerinden ayrılan 8 lise öğrencisinden 20 gündür haber alınmıyor. Ama, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu hala pişkince koltuğunu koruyabiliyor.

● ANAP İstanbul İl Başkanı Semra Özal Orduevi yerine, Çırağan otelinin Paşa Suii denilen süperlux oteline yerleşip, çalışmalarını burada sürdürüyor. Bir geceliği 5 milyonu geçen Semra Hanım'ın Paşa Suii'nin parasını, ANAP'a yakın işadamlarının ödediği söyleniyor.

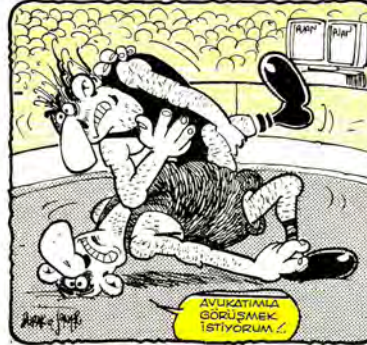
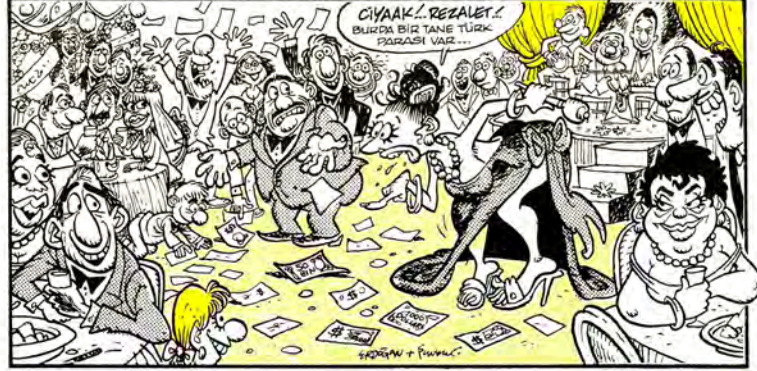

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

● Milletin geçim sıkıntısından anası ağlarken, isadamları Tatlıcıoğlu oğlunun sünnet düğününde, yine benzerlerinde olduğu gibi binlerce dolar ortalığa saçıldı. Düğününe katılan İbrahim Tatlıses'e bir de 50 milyonluk pırlanta yüzük hediye eden Tatlıcıoğlu bu yıl ne kadar vergi ödememiş biliyormusunuz. Tamı tamına 4 milyon lira

AVNİ 3

TESADÜK

YAZIP ÇİZEN → HAN ERTEM

3. ÖZET: GAZETEDE OKUDUĞUM BİR HABER BİR ANDA HAYATIMI DEĞİŞTİRDİ...

EVET DEDİM KENDİ KENDİME ALLAH DA VAR PEYGAMBERDE ...VAR KI BU GARİBİ GÖRDÜ... HAİNE ACIDI! AMA BEN ÖİTE ACIMIYACAİM...

TURHAN ARDA (Mardin)

Çinlemenizi düzeltip, tarama yapmak niyetiyle ortalığı kanştran çizgiler çizmekten vazgeçerseniz karikatürlerinizi arka sayfada yayınlam. Nasıl, iyi pazarlık ediyorum değil mi?

BÜLENT KAVADARLI (İzmir)

Öldürülen kadın dışındaki çizgiler fene değil. Ama içimde bir his sizin iyi resim yaptığınızı, resim çizgilerinizi zorlamayla komikleştirip karikatür deseni elde ettiğinizi söylüyor. Oysa nasrettin Hoca gibi eski aylan bozup yıldız yapacağınız, karikatürü ayrı bir iş gibi düşünün ve karikatürün kendi çizgisini, tadını yakalamaya çalışın.

ENGİN SELÇUK (Samsun)

Usta işi ve kendine has bir çizginiz var. Ama, biraz fazla mühür gibi ve takır tukur. daha serbest ve deseni zorlamadan çizün. Adamların suratları fazla bir örnek oyuncusu kiti tiyatrolarda, bir oyun içindeki bütün rolleri oynamaya çalışan tek aktöre benziyor.

BEHİÇ YALÇIN AYRANCIOĞLU (Sinop)

Her hafta karikatür gönderen arkadaşların isimlerini burada yayınlarsam, karikatürleri nerede yayınlayacağım? Çizginiz fena değil. daha da i i olacak gibi görünüyor. karikatürlerinizi esprilerin zayıflığı yüzünden yayınlayamadım.

Duyuru

Torhasan Köyü'ne açılacak kütüphane için kitap yardımına ihtiyaç vardır. Kitap yardımı yapmak için adres: Bekir Kurt, Torhasan Köyü, 17550 Yenice- Çanakkale

AUNİ 4

TESADÜK

YAZIP ÇİZEN → T. BAKURER

AUNİ 6

KISIR DÖNGÜ

TUNCAY AKGÜN

BENN! Yavuz Zaman..

TÜM ZAMANLARIN EN BÜYÜK KARİKATÜRCÜSÜ
YAVUZ ZAMAN
TARAFINDAN LUTFEDİLMİŞTİR...

- Sevgili günlük. Kainat sapıtmaca. Gandi yi vurdular. Olayı muson yağmurları üstlendi. Seller akıyo. İtalya'da yanardağ patladı onu da malıya yapıyor. Etyopyada et yok ya, halkı sarayı bastı. Oysa "Cannes'te" et var. Vejeteryanlar bile soyrodiyo. Pahalılık işi şey diyorlar. Bizim "Pa"lar dil halkı, kılınk bile dil, yaşa basıyorduz. Yalnızca da denebilir. - Bu hafta New York'ta bi Türk gibi kuvvettiyiz...
- Cim Bom Cumhurbaşkanı oldu...
- Transfer listesindeki hangi futbolcuya sorarsak son favori filmi Woody Allen'in "Parayı Al ve Kaç" Rasgele...
- Evdeyim. Son yağışlara güvenip kuvveti doldurdum. TV yi banyo kapısına getirdim. Zevklerden suya kansımama ramak hesapladım. Haberler... Türk haftası New York korteli arada bi pankar "Seyfani'ye" video kanalına geçip videoyu start edip rekord düşmesine abanıyorum. Kafanın kızgınlığının elektromanyetik alanında düşündüklerimi cihaz kaydediyordu bandı faxda dergiye yolluyorum.

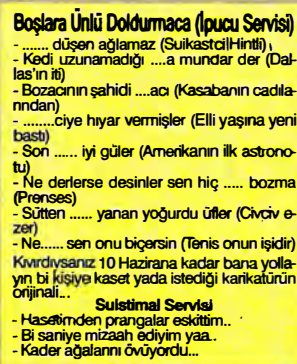
AŞŞADA YİNE TAM BEŞ KİŞİ VAR :
IRENNE PAPA II PAUL SIMON LE BON JOVI
Yasak : BIKKINLIK GELDİ, BENDEN BU KADAR, ÇIĞIRMADAN ÇIKTIK, BOYUN DEVRİLSİN, ZUHLUR.

Ahh, orda ben olucaktım ki...

Jethro Tull (Aqualung)

Köye elektrik gelmiş gibi olucuz festivalde. Aabim iki adım ötemde pafır pufur flüt üfletecek biz köyün farelerini. Peşine kasetler, plaklar disclerle takılıcaz o gittikten soora. Şimdi piyasada yoksa bile, bi ara olur diye ben ilk amuda kalktığım plağını dinleyip yazıyorum. Sanırım Şekspirin müziğe kapılmış, yaşayan haali lan aabim. E-vimin en güzel şarap kadehleri yerinden oynuyo "Cheap day return" çalarken, "Mother goose" da kaz uçarda laz uçmazmı olup vejeteryan olmayı istiyorum bi an. Elialtı şevrole yada eski arabalar gibi müzik. Tefler, dümbekler, piyano sağlı sollu, acoustic gitarın tahtasının damarlarına muhtaç olduğumuz tiniler mevcut. Elini kesmiş gibi çalıyor yarıyamı allahına kadar. Nefesi de, bırakınız lokomotifliği, şehir hatları vapurunu Suudan a götürür susuz getirir. Köle gibi bi gitarcısı var hemen kademeye giriyö. Başca da bastığı yerleri toprak diye geçmeye tanidik biri. "Rüzgar nasıl başlar" der ya Jimi.

AYKIRI ADAM

(Mutlu Yıllar 11)

Levent Tülek

1964 yılının serin bir Ağustosunda dünyaya gelmişim... (Espiri değil. Gerçekten serin bir Ağustos. Aykırı kişiliğim net başlangıcı bu...) Annem sıradan biri olmamamı istediği için hastanede doğum yapmak yerine bir çalılın dibinde dünyaya getirmiş beni. Göbeğimi çalının dikenlerinden biriyle kesmiş. Sıradan bir patiska yerine gri bir timsah derisiyle kundaklamış.

Benliğimin ve yaradılışımın ayrılcıklanımın farkına iki buçuk yaşında varmışım. Tuvaletini lıazmılık yerine anemim. Dilor şaşkasının içine yapmışım. Yedigim ilk dayakta sıra dışı oldu. Anem em sevdiğim plak olan Borod'i'nin "Prens İgor"unun kapagıya basıma vurdu. Ancak plağın içinde olduğunu farketmedim plak çoktan kafama saplanmıştı bile... İlk hastane deneyimim de kafamda Prens İgor'la acile gitmek oldu. Allahtan klasik müzik meraklısı bir doktor bulabildik!..

İlkokula ilk gidişim de bayağı olaylı oldu. Siyah önlüklü yüzlerce çocuğun içinde sarı ve eflatun renklerin hakim olduğu Hawai gömleğimle çok mutluydum.

Ağır bir kuzamık geçirdim. Annem, suratımdaki kırmızı noktaları biziştirildikten sonra Arapça "Allah" yazısının çıktığını iddia ederek hidayete erdi. Bu alemdeki ilk kopukluktu. Daha sonra babam da Tibet dağlarına baharat satmaya gitti. Geçenlerde iki Budist rahiple halay çeken bir fotoğrafını gönderdi. Bu halayı ülkemize kadar uzatarak bir sevgi zinciri yaratmayı tasarladığını ve bunun asla baharat ticareti ile ilgili olmadığını yazmış.

Yaşamın devam ettirilmesi için sıradan gereksinimlerin parayla karşılanacağını biliyordum. Günde sekiz saat çalışmak gibi insanları monotonleştiren bir sistemi reddettiğim için kendi saatlerimi kendim ayarlayabileceğim bir işe girdim... Tencere pazarlamaya başladım.

Birgün yine tencere pazarladım. Göztepe'deki bir evde gördüğüm üniversiteli kıza şey oldum... Yani, herkesin olduğu gibi değil... İnanın... Anlatamayacağım bir duygu... Hayır asla ask gibi kılıpları ve kuralları çoktan çözülmüş bir duygu değil. Çünkü onu görünce sıradan bir aşık gibi kalbim içinden dışarıya doğru değil dışardan içeriye doğru atıyordu. Buna da olsa olsa anti-aşk denebilirli... Onun da bana aynı duyulan taşıdığını anladım, çünkü on ikinci gidişimde hala bana teflon tava taksidi veriyordu. Oysa teflon tavanın taksidi çoktan bitmişti.

Hastalanıp yataklara düştüm. Sıradan biri gibi onunla oturmak, konuşmak, elini tutmak istiyordum ve bunları nasıl istediğime şok olup bunalım geçiriyordum. Sonunda onunla beraber bir gün geçirmek istediğimi söyledim.

İlk yapacağım şey bana özgü aykırı bir buluşma yeri sap-
tarmak olmalıydı. Bunu da hemen yaptım ve ona sabah saat
beş uyanlarında, yarı alacakaranlığın bitiminde Şehire yak-
laşık iki saat uzaklıkta bir köyün meydanındaki kahvede tar-
laya giden rençberlerle birlikte sabah çayı içmeyi teklif et-
tim...

Gece hiç uyumayıp yola çıktım. Kafama bir Jamaika beresi, boynuma Macar Direniscilerının taktığı kırmızı fularlardan taktım. Üstüme esker bir telgrafçı çekti, altına da ayyas bir sövmenden hatıra bir pantolonu giydim. Elime de klasik bir çiçek saçmalığından vazgeçip taze ebeğüme göpü aldım ve kahvenin yolunu tuttum. Artık ben bu kokuşmuş, sıradan, alışlagelmiş dünyanın bireyi değil, kendi öncü duygularının kahramanıydım. Ben bir Anti-kahramandım... Bu yaşadığım aykırı koşullar benim sıradisılığı ve böyle bir işişişiyi nasıl hakkettiğini daha çok gösteriyor, sıradan insanlara birer zavallı diye bakmamı engellemiyordu. Başka bir planettenim ben... Kahveye ulaştığımda bu nların bilincindeydim. Kapıyı açtım, içeri girdim... Ve gördüğüm manzara karşısında bütün vücut fonsksiyonların alt üst oldu, midem yandı , beynim buhar oldu...

Kahvede yeni yannısı sobanın başında, başında bir inka sapkası, üzerinde keçeli bir Rus ceketi, aygünde Türkmen patiği, elinde sanı cıvdar otuylu bir... Camin kenarında se-dirde üzerinde Meksika Şalı, parmağında Afrika büyüğü yu-zuğu, elinde göl yosunulu bir başkası... Kahve ocacının or-da mavi bir İtalyan funa, kürkten yapılmış bir eskimo yeleği ve Eski Roma sandaletleri ile bir başka birli... Ve daha benim gibi aykırı birbirine benzeyen bir sürü insan oturuyordu.

Bir an nefes alamadığımı hissederek dışarı fırladım ve köyün arkasındaki yüksek tepeye doğru tırmanmaya başladım... En tepeye çıktım ve şöyle düşündüm... "Sıradan biri olmak aslında en büyük aykırılık..."

Teflon tava isterseniz beni arayın...

Bitti.

Tedbir...

Dayanma gücü...

Süt...

Şöyle bi bakmak..

Bilmece...

KAKARA KIKIRI

Komiklik köşesi hiç utanmadan sunar

Evliya Çelebi

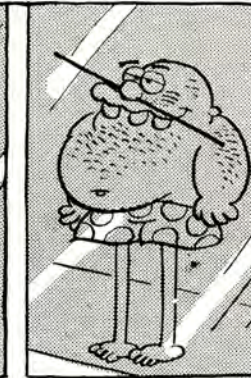
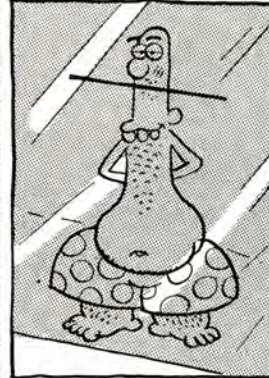
Camız Abi

Mehmet Çağçağ

● Ballı gün...

● Gül Allah gül...

● Nefis mücadelesi...

AVNİ 11

ZİPPİR İLANLARI'na.. Bu hafta yan
sütunda başladık... (Şimdilik yerimiz
o kadar..) Okuşulmaya değer mek-
tuplarınız çoğaldıkça yer de genişle-
yecek... Hadî kaleminizi beyin kırım-
larınıza kuvvet... Yumurtcaklar sizii...

SASILASI muhabbetler

Kim ki zengini fakire tercih eder, elbette yalakadır!...

Daha 10 yaşında öğretmeni Mükerrrem Bey'den dayak yedi Feride, dersini ezberlemeye diye. Babası dövüldü bir çok kere, eve geç geldiği için, camdan baktığı için, vesaire. Sonra evlenince Feride, kocasından dayak yedi tekme, tokat, yemeğin tuzu az olduğu için veya o gece "Yorgunum, olmaz" dedi diye. Hep erkekler dövüldü Feride'yi, erkeklerden hep nefret etti Feride. Lezbiyen oldu Feride, **"Feride'nin Kabusları"** oldu erkekler...

Dostlar onu uyardı. "Dikkatli ol" dediler. Dinlemedi. "Başına bela alıyorsun" dediler. Kulak asmadı. Bildiğini okudu. Bildiğini yazdı. Dingildeyen çıkarlar oldu. Net olarak tehdit ettiler. Kısaça "vururuz" dediler. Aldırmadı. Sonra bir gece, bir kanarlık sokakta, tek kurşunla öldürüldü. "Menfur cinayet" kanındı, "Kanı yerde kalmayacak" denildi. O'nun ruhu duymadı. Zaten kurşun bile "bir kulağından girip öbüründen çıkmıştı."

Ata binmiş gidiyorlardı! Koroğlu ile babası. Babası dedi ki Koroğlu'na "Kaç mil yolumuz kaldı?... Koroğlu bu tuhaf oldu mi denince, babasının gözüne mi çekmişti Bolu beyi. İçinden "İlne Bolu beyi!..." dedi. Babası yanıt bekliyordu. Babasının sorusunu yanlış anlamış gibi yaptı, sanki babası "Kaç milyonumuz kaldı?.." demiş gibi yaptı, "Milyonlar bizden yana baba" dedi...

Gülüm
Geçen cumartesi bütün gün evde seni bekledim... Gelmadın... Niya gelmadın?... Hani gelecektin?... Yalanci karı, it kafalı... Kişiliksiz kadın... Gülüm benim... Yoksa geldin mi? Geldin de benim mi habarım yok?... Fakat nasıl olur evdaydım..

Bir ara kâpî çaldı, sen sandım, fakat sen değildim, kapıcı çalmış kapımı... "Bir ihtiyacın var mı abey?" diye sordu... "Yoktur" dedim... Senden başkasına ihtiyacım yoktur... Yani yanlış anlama senden bahsediyordum, kapıcıdan değil... Kapıcıya herhangi bir şekilde ihtiyacım yoktur... Bunu böyle bilsin... Söpar kadın, niya gelecam di-yorsün"? Hayır, bilalim da ona göre seyyadalım... Yani, ne bilayım belki kari atcaaz eve? Ne malüm? İnsan biraz düşüncali olur canım... Değil mi gultüm? Dallahama kadın... Düşüncasız ibna... Şimdilik hoşca-kal gultüm... Görüşürük... Gultüm benim... Hiyar kadını!

Seni seven Rezzak..

V.Ö KUMpanyası
GELMiŞ...
KOŞTURUN BEYLER.

V.Ö., NE YAZDIN BU HAFTA
LAN.. Bİ ÖZET YAPSANA
BANA...

Bir de tosular var
Onlara da kıyamam
Ak ve pakdır gerdanları
Öperim, öperim doyamam

Tukaka Adamo
Nerde bir parlak var
Ben orda belirim
Hele cüceyse o parlak
Kavruturum, delirim...

ssst...
Ben ente
oldum...
Esprimdi
heybe de
Ama heyb
kaybettim

ZIPPIR İLANLAR

[illegible]

**E.Ö.M.
ZİPİRİMİN
DİBİ
ÖZERK BÖLGESİ**

AY, FIRIN SÜTAÇ İSTİCEKTİM,
AMA UYANDIRMAYA
KIYAMIYORUM ...

CİCEĞİ KURUNDA DİREKTÖR

AA, Bİ GÜN YOLDA GİDİP ... NOT ...
Bİ GÜN OLMA BANGİNE ... KİM ... ZİT ...
BİRİNDİYİ ... DİREKTÖR ...

AA, BURASI ...
ŞİRKETİN ...
OLMALI ...

A cartoon illustration titled "CİĞEĞİ KURUNLUDA DİRİLER". It depicts a character shaped like a medicine box with a face, arms, and legs, standing on the left. On the right is a thin, stick-figure character with a face, also standing. The box character has a speech bubble that says "AY! DİREĞİ GÜÇLÜ." (Hey! The stick is strong). The stick figure has a speech bubble that says "AĞA! DÖNME DÖNME!" (Hey! Turn, turn!). The background is a simple yellow rectangle with a black border.

DIK DUZ KOMIKLIK...

BİR GECE YARISI

Bir gece yarısı Cihangir'de Kemal'in aynide. İkimizin de, geçecek hikaye- si yok... Ve Kemal bir sürü konuda uzman olan Kemal, bir başka boyutun deşiz- niyer...

Ben hâlâ en küçük fikirden, insanların yıkıldığı ortaçagda uymaya kalkan Leo- nardo'yu niye...

...yakmadıklarını düşün- yorum. O çağda bu zeka- Leonardo'nun uzay- lılarla ilişkisi var mıydı acaba? Kötü bir taklitçi miydi?

Onun zıppırın ayaklarını düşünmek istiy- rum. Bu sefer de kurtbağa Sadi- geliyor aklıma... Bayırmı ayak- kabi almadı... lar diye ayaklarını kesmişti Sadi...

Sonunda dayanamayıp dışarı attım kendimi. Yanımda beni her şeyden koruyan arkadaşım- sıyış var. Yok aslında, ama hayal edersen olur işte... Ve takip ediliyo- rum...

Ben kurtlu- luyorum, ama arkadaş- simi kaybediyo- rum... Olsun, za- ten hayırdı... Bir daha kurtu- rum...

Biz- AN DÜCE EYE BİR- MELİ...

Çocukken de hayaller kurar- dım, ama masumca idi hepsi...

MA5 GALİP BİR AK BENİ. Zamanla bu işin orospusu olduk... Bir kulağımız- dan sinek gir- se, beyin kıvrım- larımızın ara- sından geçip...

Daha da- GÜZELİ, BİZ YA- NINIZA GELMEK İÇİN HEP O BENİ- LERE BİNERİZ... HER YERE GİT- MEK İÇİN DE...

...şöyle bir gemi olarak çıkar dışarı...

TUNCAY

LEZZET

BAHADIR

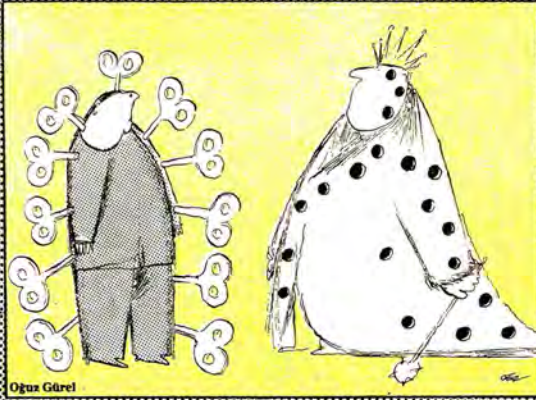
AVNI

Serhat Gürpınar

AVNİ 15

Oğuz Gürel

Metin Açıkgöz

Kaya Karadağ

Şevket Türkmen

Akın Akınç (Ankara)

Süleyman Akkol

Alper Ocak

Oğuz Rıza

Emre Özbay

Andaç Gürsoy

Vedat Savır

Doğan Akıncı (Edirne)

AVNİ
SAYI: 80
YIL: 19
1 HAZİRAN 1990 CUMARTESİ

SABAH Yayıncılık A.Ş. Adına Sahibi: H. İLHAN ESEN

Basıldığı Yer: Sabah Tesisleri, Medya Plaza
Basın Ekspres Yolu Güneşli- İstanbul

Tel: 574 54 92

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Sorumlu Yazışları Müdürü: EMRE TİKİN

Yönetim Yeri: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10
Kat: 3 Daire:6 Yeşilyurt- İstanbul

KIBRIS: 1200TL - İNGİLTERE: 60P - AMERİKA: 1.5\$ - HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF - İSVEÇ: 6.25 KRON